

Martina - Nohavica, Jarek

1. Na stole chléb a květina,
v kuchyni stojí Martina a smaží ryby,
přišel mi pásek zdaleka
a na něm píseň člověka, který mi chybí.
2. Cop jeho veršů rozplétám,
zpívá mi o tom, proč je tam a proč ne tady,
a někde dole pod slovy
je ukryt akord mollový, a to mi vadí.
3. Dvacet let prošlo jako nic
a on, jenž jezdil na koni, byl z koně shozen,
vidím ho, jak jde za lesy,
v maršálské torně nese si kyselý hrozen.
4. Vlkem je člověk člověku
a zvony našich útěků varovně zvoní,
to když se snáší hrozná tma
chlap svoji hvězdu poznat má a rvát se pro ni.
- R: Je to jen dvě stě kilometrů, a možná ještě blíže,
a zbývá už jen duše k proclení,
na politickém barometru setrvalá níže,
a dokud trvá, svět se nezmění.
5. Dáti si sbohem s Martinou
a pak se vydat za jinou, žil bych si v klidu,
kašlal bych na ostnatý drát
a nemusel bych poslouchat dělnickou třídu.
6. Zabořen v plyši Toyoty,
vietnamky dal bych za boty koupené v Linci,
smál bych se z Prahy relacím
o tom, jak mě tam podplácí jidášskou mincí.
7. A k pátku bych si vyrazil
tam, co se říká "Nacht-asyl", srovnat si faldy,
kolt k celníkovu úžasu
nosil bych nízko u pasu po vzoru Waldy.
8. Ve spolku místních kurtizán
stal by se ze mne partyzán protestních songů,
řešil bych problém naděje,
zpíval o tom, jak špatně je v Grónsku či Kongu.
- R:
- *: Je to jen dvě stě kilometrů, a možná ještě blíže ...